

ನವಿಲುಗರಿ

ಮಹಾನುಭಾವ ಸಿಂಗ್ ನನಗೂ ಎಕ್ಕೆರೇ ತೆಗೆದಿದ್ದರು। ಹೀಗೇ ಏನೇನೋ ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಖುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಡಾಕ್ಟರರ ಒಟಕೆಂಟೆಯ ಬಾಗಿಲು ತರದ ಶಬ್ದವಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿನೋದಿದೆ. ಗಣೇಶಯ್ಯ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗೆಲವು ತಾಂಡವಾದ್ಯತ್ತಿದೆ. ನನ್ನತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಲೇ ಪ್ರಸನ್ನವದನನಾಗುತ್ತ ಬಂದ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದವನೇ ‘ಏನೂ ಯೋಜ್ಞ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್... ತಂಬಾ ಮೈನರ್ ಕೇಂಡೆ. ಒಂದು ಟಾನ್ಸ್ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ... ಹದಿನ್ಯೆದುಬಿನ ತಗೊಂಡೆ ಮುಗಿದೇ ಹೋತು. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ ಖಾರ ಕಡಿಮೆ ತಿನ್ನಬೇಕಂತೆ. ಅವ್ಯೇ ಸಾರ್... ಅಂದ ಹಾಗೇ ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕಳಿಂಗ ಅಂತ ಅಂದರು ಸಾರ್ ಡಾಕ್ಟು’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿಗೆ ವದರಿ ಸುಮ್ಮನಾದ. ಸದ್ಯ ಈ ನರಪೇತಲನಿಗೆ ಇನ್ನಾವ ಹೀಡೆಯೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ— ಎನ್ನಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿರಾಳವಾಯಿತು. ‘ಹೋಗಲಿಬಿಡಿ ಗಣೇಶಯ್ಯ... ಸದ್ಯ ಏನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ ಅಂತಾಯ್ತುಲ್ಲ. ನಾನು ತಂಬಾ ಹೆದರಿದ್ದೆ. ಹೋಗ್ಗಿ ಬಿಡಿ... ಕಂಗ್ಲೂಟ್ಸ್’ ಎನ್ನತ್ತ ನಾನೂ ಮೇಲೆದ್ದು ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಒಟಕೆಂಟೆಯ ಬಳಿ ಹೊರಬೇ. ನರಪೇತಲ ಗಣೇಶಯ್ಯನಿಗೆ ಏನೂ ಯೋಗವಿಲ್ಲವಂದಾದ ಮೇಲೆ ನನಿನ್ನವ ರೋಗವಿನ್ನಿತ್ತು— ಎನ್ನಿಸಿ ನಗು ಬಿತು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವರು ನನ್ನನ್ನ ಒಟಗೆ ಕರೆದು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಏನೇ ಆದರೂ ಡಾಕ್ಟರ ಕೊಣೆಯೆಂಳಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಟ್ಟಾಗ ನೂರಕ್ಕೆ ನಾರು ಆರೋಗ್ಯಶಾಲಿಗೂ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಗಾಬಿ-ದಿಲು ಆಗುವುದು ತೀರ ಸಹಜ... ಅಲ್ಲಿನ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಶೀಲಗಳು. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದ್ವಾರಣಾಗಳು. ತಾವಾಗಲೂ ಮೂಗಿಗೆ ರಾಖುವ ಆ ದಿರಿದ್ದ ದೇಟಾಲ್ ವಾಸನೆ ಡಾಕ್ಟರ ವಿಕ್ಟೆ ಉಡುಪು, ಹಲವು ರೀತಿಯ ರೋಗಿಗಳ ದರ್ಶನ ಇವೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗಿ ಸೇರಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಮುಜುಗರವಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗಂತೂ ಆಸ್ತ್ರೋಗಳಿಂದರೇ ಅಲಜಿಂ... ನಾನೇ ಈಗ ರೋಗಿಯಾಗಿ ಡಾ॥ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಬಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೇ ಎಂಬ ಭಯಮುತ್ತಿತ ಕುತೂಹಲ ನನ್ನನ್ನ ಸಣ್ಣಗೆ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನ ತೋರ್ವಡಿಸದೇ, ಎದೆಸೆಚೆಸಿ, ಬಾರದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯನ್ನ ಮುಖಿದೆವೇಲೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಡಾ॥ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಮುಖವನ್ನು ದಿಸಿಸುತ್ತಾ ನಿತೆ. ಆದರೆ ಡಾ॥ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಗಂಭೀರ ಮುಖಮುದ್ದೆ ನನ್ನ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯ ಬೇರನ್ನೇ ಚೆಪ್ಪಬೇಕಾತೆತು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನ ಕರೆದೋಯ್ದು ತಮ್ಮ ಚೇಬಲ್ಲಿನ ಮುಂದಿದ್ದ ಕುಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಯಿ, ಆಚೆ ಬದಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಕುಚಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಿನರಾದರು. ಅವರ ಚೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ವರದೂ ಎಕ್ಸೋರೇ ಫಿಲ್‌ಗ್ರಾಫ್‌ಎನ್‌ ಕಣ್ಣ ಕಣ್ಣ ಕಣಿಲಾಗಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅದನ್ನ ಈ ಬರಿಗಣ್ಣಗೆ ತೋರಿಸುವ ಈ ಎಕ್ಸೋರೇಯನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದ ರಾಂಟ್‌ಜೆನ್‌ನ ಬಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಚಿಂತಿಸತ್ತೊಡಗಿತು. ಈ ಬಗೆಯ ಕರಣಗಳು ಏಷ್ಟುಸ್ಟಿಯಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನ ಪತ್ತೆಮಾಡಲು ರಾಂಟ್‌ಜೆನ್ ಹುಟ್ಟಿವರೆಗೂ ಮನುಕುಲ ಕಾಯಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಸಹಸ್ರಾರು ವರಣಗಳಿಂದಲೂ ಇವೇ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತತ್ವಗಳೇ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವುತ್ತಾದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾನವ ತನ್ನ ಜಾಣಿನವನ್ನು...’

‘ಮಿಸ್ಸರ್... ಅವರೇ...’ ನನ್ನ ಆಲೋಚನಾ ಲಹರಿ ತಂಡಾಗಿ ಡಾ॥ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಲು ಮೈಯಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತೆ. ಅವರು ನನ್ನತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯೇ